

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

WEDNESDAY, APRIL 10th, 1935 No. 15 (523). VOL. XI.

PIK XI. Ч. 15 (253).

СЕРЕДА, 10 КВІТНЯ 1935

WINNIPEG, MAN.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ РІШИЛА ВИДАТИ \$50,000,000 НА ПОВІТРЯНИЙ ФЛОТ

Лондон, 6 квітня. — Сили повітряного флоту Німеччини намагаються вже силами Великої Британії.
Сер Джон Саймон, міністер закордонних справ, виваив в середу в парламенті, що Адольф Гітлер сказав йому в Берліні загальною мовою, що Німеччина по питанню повітряного флоту стоїть вже на рівні з Британією. На інші питання послів в справі німецького озброєння міністер Саймон відказався відповідати.
Цього року Британія рішила збільшити свою повітряну оборону 12-ма новими повітряними ескадрами. Для домашньої оборони вона матиме 54 ескадри, які охоплять 34,000 чоловіка. Британія рішила видати цього року на нове повітряне озброєння \$50,000,000, що є найбільшим видатком на повітряний флот в її історії.

"РУКИ ГЕТЬ" ВІД ДАЛЕКОГО СХОДУ, КАЖЕ ЯПОНСЬКА ПРЕСА БРИТАНІЇ

Лондон, 6 квітня. — Японська преса розпочала "заїлу" кампанію критикування Великої Британії. Ця кампанія, очевидно, підтримувана урядовими японськими колами, викликала в Британії велике здивування.
Інші члени палати лордів критикували британський уряд за великі висидки зброї Нанкінського з'явдові, а ще інші додумували, щоб Японії дати вільну руку щодо окупації Маньчжурії та Внутрішньої Монголії.

Японська преса заявляє, що Британійський міністер в Китаю веде таємні переговори в справі позики без відома Японії та інтригує проти неї китайських міністрів. Японія, кажуть її газети, є готова проводити свою "незалежну" лінію в Китаю без посередництва з боку Британії, якої планували вайрашодати випадку, як не добити якраз цього.

Лорд Стенгон пропонував в імені уряду, що Британія своїми впливами може спричинитись до кращого порозуміння між Китаєм і Японією. Він признав, що Британія відмовилась дати позичку Китаєві, який є тепер в поганому положенні.

АРМІЯ ГЕН. ЧЕН КАЙ ШІ ВТРАТИЛА ПОВЕРХ ТРИ ТИСЯЧІ СОЛДАТІВ

Пекін, 5 квітня. — Китайська Червона армія веде завзяті бої проти буржуазної армії Чен Кай Ші за посідання міста Квейчанг, столиці провінції Квейчонг. Урядники говорять, що армія генерала Чен Кай Ші в учорашньому бою з Червоною армією втратила поверх 3,000 солдатів.

Сьогоднішні дещеті запереучуючи попередні звідомлення, говорять, що армія китайського генерала Чен Кай Ші потерпіла сильну поразку в деяких боях з Червоною армією, яка в цьому місті, як і в північній частині провінції.

В СПОЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ Є ПОВЕРХ ШІСТЬ МІЛЬЙОНІВ ФАРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ

Вашингтон, 8 квітня. За останніх п'ять років в Сполучених Державах вирросло 5,000,000 нових фермерських господарств. Це збільшення стало наслідком кризи в будівництві і безробітстві. Рішучі організації, які боролися за чужий безробітний і боротьбі за крапину і місця в них на фермах.

В 1930 році державна статистика зареєструвала в Сполучених Державах поверх 6,300,000 фермерських господарств, одначе з того часу дуже багато фермерів збанкрутували і під панором марселювали та позичковим компаніям поклали свої ферми і пішли в ряди міського пролетаріату. Тому статистичні дані будуть готові аж за кілька місяців і тільки тоді можна буде точно довідатись скільки фермерів покинуло свої господарства, а скільки міських робітників силою виселено на покинуті фермерські землі.

ІТАЛІЯ НЕ ОДОВРИТЬ ЗБРОЄНЬ АВСТРІЇ

Рим, Італія, 4-го квітня. В урядових колах говорять, що Італія не одовристь односторонньої акції Австрії в справі озброєння Австрії, згоріши її Болгарія, але за пропозиційні склади до Австрії Німеччини. Італія збирає представити таку резолюцію на конференції приєднаних нарад в Стрессі.

ПОРОХОВІ БУРІ Є ПОСТІЙНИМ ЯВИЩЕМ В АМЕРИЦІ

Картина представляє фарму недалеко Спрінгфілд, Кол. в Сполучених Державах. Колінь на цій фармі зеленіло збином, а сьогодні вона зруйнована. Зруйнував її насамперед Рузвелтів закон про "оздоровлення" рілляництва, а тепер приїшла посуха, а тепер порохові бурі. Фарма вкрита горами пороху, які навієла буря, що є зараз постійним явищем в середно-західних стейтах. Так буде виглядати ціла країна, калі уряд Рузвелта постановить довести до кінця свою нерозумну програму "оздоровлення" американського рілляництва.

Комунікат з англо-радянських переговорів

Зміст комунікату, виданого спільно в Москві за датою 31 березня в імені Великої Британії і Радянського Союзу, подаємо понижче:

В останніх кількох днях відбулися в Москві переговори між Антоїні Іденом, британським лордом приві сіл, та Максимом Літвіновим, народним комісаром закордонних справ СРСР, про головні чинники теперішньої міжнародної ситуації, включно з пропонуванням Східним пактом забезпечення, та іншими питаннями згаданими в англо-французькому комунікаті з 3 лютого, як також в справі дальшого розвитку й поліпшення англо-радянських взаємин.

В часі візиту Антоїні Ідена в Москві, його прийняли Й. Сталін і Вячеслав Молотов, голова Ради Народних Комісарів, та обмінялися думками по цим питанням.

Згадували про переговори з Гітлером

В часі переговорів, які відбулися в дуже приязному й широмому тоні, Іден поінформував М. Літвінова про останню

балачку британських міністрів з головою німецького уряду. Погоджено, що та балачка допомогла з'ясувати європейське положення.
Іден та Сталін, Молотов і Літвінов були тої гадки, що в теперішньому міжнародному положенні потрібні більш, як колибудь передтим, змагати та посилювати будуванию колективної безпеки в Європі, як це згадано в англо-французькому комунікаті з 3 лютого та згідно з принципами Ліги Націй.

В часі переговорів М. Сталін, В. Молотов і М. Літвінов підтвердили, що організування безпеки в Східній Європі та пропонуваній пакт взаємної допомоги не замірюють на ізоляцію або окруження якоїбудь держави, але на створення рівної безпеки для всіх учасників, та що участь Німеччини і Польщі радо повітають, як одну з тих, що дає найліпшу розв'язку проблеми.

Погодилися на базу співпраці

Представники обидвох урядів з вдовolenням признали, що, внаслідок повної та ширшої виміни думок, тепер нема жодного конфлікту інтересів між обидвома урядами по головним питанням міжнародної політики, та що цей факт дає тверду підвалину для розвитку корисної співпраці між ними для справи миру.

Вони вірять, що обидві країни, визнаючи, що цілість та добробут кожної з них є вигідний для них і будуть рукувати їх спільними взаємними в дусі співпраці і чесності щодо зобов'язань, пов'язаних ними, як членами Ліги Націй.

В світлі цих основ Іден та Сталін, Молотов і Літвінов були твердо переконані, що приязна кооперація обидвох країн в загальній праці для колективного організування миру та безпеки є першою важливістю для дальшого посилення міжнародних змагань до цієї мети.

РАДЯНСЬКІ ЕКСПЕРТИ ЗБУДУВАЛИ НОВИЙ ЛІТАК З АВТОМОБІЛЕВИМ МОТОРОМ

Москва, 6 квітня. — Радянські експерти проголосили сьогодні, що після довгих дослідів їм вдалося зробити аероплан, який буде поручуватись при помочі звичайного легкого автомобільного мотора. Цього рода мотори виробляються у великій кількості в фабриці моторів у місті Горькі.

Радянський уряд надає цьому досягненню великого значення і надіється, що це дасть змогу застосувати на широку скалю повітроплавство між цивільним населенням.

Група технічних експертів разом із знаним глайдером А. Е. Плетішкіним збудували цей новий аероплан. Він складається з двох людей і порушується при помочі автомобільного мотора та досягає швидкості 70 миль на годину. Крім вилітати для переїзду, цей літак намагається дуже до навчання літати у повітрі.

Цього рода аероплан можна продукувати тако і в великій кількості та застосувати їх до вилітати на колективних господарствах і в містах.

РАДЯНСЬКА ЕКСПЕДИЦІЯ ВИЇДЕ ПОШУКУВАТИ ЗА ОСТРОВИМ

Москва, 6 квітня. — Тут проголошено сьогодні, що радянська полярна експедиція виїде наступного літа на ледоколі "Сідов" в підбігуюній околиці в пошукуванні за таємним островом, що називається "Земля Гітлера".
"Земля Гітлера" за останніх 300 літ бачено лише два рази. Англійський капітан, плаваючи на кораблі 1607 року з Шпітбергену у підбігуюній околиці, назначив цей остров на мапі та назвав його своїм ім'ям.
В 1899 році російський адмірал Махаров, плаваючи на ледоколі, загинув у цей остров, але через великі льоди не міг зблизитись до нього.

Весна на Дніпрі. — Вже 16-го березня Дніпро очистився від льоду й вкритися пароплавними. Береги Дніпра почали зеленіти. (А як там в північній маїтобській каліфорнії?)

Робітнича лабораторія. — В Чигирині почала працювати перша в Донбасі робітнича лабораторія огородинства.

ВІСТІ З РАД. УКРАЇНИ

Механізація рілляництва. — В Київській області цієї весни відкрито 15 нових Машинно-Тракторних Станцій. 6 з них — буржуйки, а 9 ліво-кооперативські. Кожна станція отримала від 24 до 30 тракторів.

Український "Чапаяв". — Премійований орденем Леніна український кіно-режисер Олександр Довженко вийшов за сфільмуванням акції в боротьбі організувати радянського польку українського народу.

ФРАНЦУЗЬКА АРМІЯ КОПАЄ ТРАНШЕЇ НА СХІДНОМУ КОРДОНІ

Нансі, Франція, 5 квітня. Французько-німецькому кордону почався небувалий досі рух. Франція перевезла до своїх прикордонних укріплень військовий підсилення та сполучила цілий ланцюг своїх сталевобетонних твердинь з траншеями і обвела їх колючим дротом.
Тридцять дві тисячі війська приїхали на прикордонні передні позиції. Перевезена тепер армія разом з тією, що її перевезено попередно з італійського кордону, творить прикордонну залого в 60,000 чоловіка.
Командири зразу заставили солдатів до копання траншеїв і будування плоту з колючого дроту здовж неукріплених просторів між блокгавами і фортецями. Одночасно Франція поклікала кілька тисяч резервистів до чинної служби разом з постійною армією, навчає їх сповняти обов'язки, які їм прийде виконувати в часі війни.

АНГЛІЯ ПЛАНУЄ ПАН-ЄВРОПЕЙСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ В СПРАВІ МИРУ

Лондон, 6 квітня. — З достовірних джерел повідомляють, що Британія планує мирову конференцію в Лондоні, в якій мають взяти участь всі європейські держави, щоб цим способом досягнути забезпечення миру в Європі. Ця конференція мала б відбутись після англо-франко-італійської конференції в Стрессі.

Бритійський дипломат Антоїні Іден, який повернувся учора до Лондону з його поїздки по Європі в справі забезпечення миру, висловив надію на можливість поладження теперішньої воєнної загрози. Іден мав сказати до представників газети "Дейлі Телеграф", що "ситуація є дуже делікатна, але вибух серйозної війни є менш навіяний, як це виглядало".

БРИТАЙСЬКИЙ ПОСОЛ ІДЕН ЗАКІНЧИВ ДИПЛОМАТИЧНУ ПОДОРОЖ ПО ЄВРОПІ

Прага, Чехо-Словаччина, 5 квітня. — Капітан Антоїні Іден закінчив тут в четвер свою дипломатичну подорож по Європі в справі миру заявою, що в теперішньому світі "ніяка нація не може збагачуватись на руїні другої нації".

Переговори Ідена з чехо-словаччинськими дипломатами тривали дуже коротко. На офіційному прийнятті Іден сказав: "Мої візити до столиць європейських держав мають тільки одну мету: втримання миру. Той час, коли якабудь держава могла надіятись, що її добробут та щастя залежать від війни, минає безповоротно".

АВСТРІЯ ВТРИМУЄ ФАШИСТСЬКІ ЗАГОНИ І ВІЙСЬКО КОШТОМ \$17,000,000 РІЧНО

Відень, Австрія, 8 квітня. — Австрія постановила збільшити свою дотеперішню армію вдвоє й занести дворічну військову службу. Дотеперішні збройні сили Австрії, які вдержували коштами держави, вистроїли 8,000 фашистських заїмперців, 4,000 католицьких фашистських штурмовиків, 16,000 регулярного війська та 27,000 позицій її жандармів. Окрім цього в Австрії є ще біля 100,000 членів фашистських організацій, які не є на коштах держави.

Кошти втримання дотеперішніх збройних сил і оборони Австрії виносять щорічно 50 БЕЗРОБІТНИХ ЗГІНУЛИ В ОГНІ НА УГОРЩИНІ. — Унгар, Угорщина, 2 квітня. — Вчора згоріла тут сгодота, наповнена соломою, в якій згинуло 50 осіб, головно транзитні безробітні, які обрали собі це місце для снання.

Звітна доповідь тов. М. Шатувського про загальний економічний і політичний стан і про участь УРФМО в класовій боротьбі

ВИГОЛОШЕНА НА ПЕРШИХ ВСЕКРАЄВИХ СПІЛЬНИХ НАРАДАХ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ 11-ГО БЕРЕЗНЯ 1935 РОКУ

СОЦБУДІВНИЦТВО І ЛЕНІНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

СПІЙМАЛИ ФАШИСТСЬКИХ АГЕНТІВ НА ГОРЯЧОМУ

Товариші й Товарищиці! Останніми роками, у зв'язку з приходом до влади фашизму в Німеччині й зростанням фашизму в Польщі та по інших капіталістичних країнах — зростає небезпека світової війни, а головне війни проти країни Рад. Відривилися надії українського фашизму про новий похід на Рад. Україну. Надії ці очевидні шалені, який затиснув дружбу з польським фашизмом.

Політика тієї фашистської спілки — відірвання Радянської України від Радянського Союзу й віддання її на визиск польській буржуазії в заміну за Данцигський коридор і Литву.

Звіден поспішили не тільки брехні та інтриги проти Радянської України, але поспішлася робота фашистських агентів на самій Радянській Україні та в цілому СРСР. В умовах боротьби за остаточне знищення буржуазії, як класу, в умовах боротьби за суцільну колективізацію, за вивернення соціалістичного будівництва в індустрії й рільництві з одного боку; в умовах зростаючих надій укр. націонал-фашизму на збройну інтервенцію міжнародного імперіалізму з другого боку — українські націоналісти, троякісти, російські націоналісти стали справжніми агентами німецького та польського фашизму, розгорнули саботажницьку роботу в Радянському Союзі.

Оплативши старого Скрипника, що піддався цим націоналістичним впливам і відхилився від ленінської національної політики, різні укалісти, виниченківці (Бадан), члени УВО, агенти фашизму, поставили своїх людей у вищі освітні установи, вони пролізли на важливі позиції радянського господарства й розпочали свою широку шкідницьку роботу на Радянській Україні.

Радянська влада викрила й розторопила цих агентів фашизму, а їхні спільники на Західній Україні й по цей бік океану вчинили з приводу цього великий вереск. Це показало, що радянська влада поцілила ворога в найбільш чутливе місце й розбила його плани.

ЯКИЙ УХИЛ ЯВЛЯЄ СОБОЮ ГОЛОВНУ НЕБЕЗПЕКУ

Про націоналістичний ухил т. Сталін, у своїй промові на 17 з'їзді ВКП(б) (січень 1934 р.) сказав:

"Слід зауважити, що перешкоди фашизму в свідомості людей єдиною живучою в галузі національного питання, ніж перший лінійний ішій галузі. Вони живучіші, бо мають змогу добре маскуватися в національному костюмі... Ухил до націоналізму є пристосуванням інтернаціоналістської політики робітничого класу до націоналістської політики буржуазії. Ухил до націоналізму відбиває намагання "своїх" націоналістичних ладів відірвати капіталізм (націоналістична нація). "Справді, націоналізм, — каже Сталін, — який ухил являє собою головну небезпеку, — ухил до націоналістичного націоналізму, чи ухил до місцевого націоналізму?.. Головна небезпека є той ухил, проти якого перестали боротися і якому дали, таким способом розростися до державної небезпеки. На Україні це зовсім недавно ухил до українського націоналізму, який виявив головну небезпеку, але

коли перестали з ним боротися і дали йому розростися до того, що він змінився з інтервенціоністами, цей ухил став головною небезпечкою.

"Теж саме треба сказати про правий і "лівий" ухил в галузі загальної політики" — каже Сталін.

НАШЕ СТАНОВИЩЕ ДО НАЦ. ПОЛІТИКИ ЯСНЕ

Ми у своїй пресі широко викривали корінь і роботу націоналістів та правих і "лівих" елементів на Україні. Ми вмістили минулого року повністю доповідь тов. Косіора на з'їзді КП(б)У, містили доповіді Глобачева, Любченка, вмістили уривок з доповіді Сталіна на 17-му з'їзді ВКП(б) якраз по цьому питанні. Членство наших організацій, йдучи за ідеологічним проводом комуністичної партії, в націоналістичній і у всій політиці радянської влади було й залишається повністю на ленінському становищі.

Але ось прийшла вістка про арештування на Україні Ірчана й Сембай. Вперше вістка ця появилася в українській фашистській пресі. (Воно цілком зрозуміле — між ними був контакт.) Ірчан, Сембай, в порівнянні до Троцького, Зіновєва, Каменєва чи хоч би до деяких українських "комуністів", що скотилися в багно контрреволюції — це просто гниди. До того ж Ірчан і Сембай мають за собою йогож яскраве націоналістичне контрреволюційне минуле. Вони прийшли до радянської влади й до наших організацій з націоналістичного табору і як тепер показується, прийшли як агенти націонал-фашизму, замаскувавшись поверховно прийняттям пролетарської ідеології та партквитка.

І проте викриття й арештування Ірчана та Сембай зробило на частину членів наших організацій більше враження, як завжди інші арештування на Україні.

Навіть в самому центрі знайшлися члени, які захиталися та відкрито виявили свій сумнів (наприклад, Д. Лобай).

Ті члени перше казали: Чому не напишете, чи Ірчан арештований, чи ні?

Написати чи Ірчан арештований, чи ні, тільки тому, що про це написав "Укр. Голос"? Ми знаємо, що "Укр. Голос" багато людей "прозострілював", які й до цього часу живуть. Ми, коли подаємо новинки, головне про Радянський Союз, ми подаємо й висновок тільки за авторитетними джерелами, а не за петлюристичними чи увесільними пресо-вими бюрами.

Та річ тут не в Ірчанові, ні в Сембайові. Ми ставимо питання так: правильно комуністична партія й радянська влада розглядає національне питання на Україні, чи ні? Маємо ми повне довіри до партії й радянської влади, що вивели трудящих Радянської України з економічної й політичної, соціальної й національної неволі, створили їм відсталу рільничу країну, на Україні індустріальну; країну поміщиків, куркулів, бідняків і паймгів — на країну суцільно колективізацій; країну відсталу, неписьменну на країну письменну і відповідно: національна політична партія й влада на Україні правильна; ми маємо повне й беззастережне довіри й до партії й до влади, рідної нам по класу, й тільки з того становища, з якого ми до цього часу були троякістами та націоналістами, ми, вислуго-

вуючись німецькому та польському фашизму, міжнародним паліям нової війни та інтервентам, повели саботажницьку роботу на Україні. Тільки з того становища ми висноували справу Ірчана й Сембай в нашій пресі.

ІНАКШІ ЧАСИ Й УМОВИНИ ІНАКША У НИХ МОВА

Проте й після того деякі члени, головне ті самі, яким попередньо "було так неясно" повернули оглоблі й почали питати, чому Ірчана не судили так, як Єфремова?

Тому, товариші, що тепер часи не ті, які були тоді, коли судили Єфремова. Коли судили Єфремову, то між Радянським Союзом і Німеччиною була Рапальська угода, тоді японський хижак не стояв на радянському кордоні. Сьогодні Гітлер-Розенберг провадить політику відірвання Рад. України від Рад. Союзу. І варто соціалістичного будівництва не будуть тепер панькатися з агентами фашизму, до того ж, вони мають певні й цілком слушні причини не розповідати своїм ворогам про Ірчана, які вони викривають і що вони про їхню роботу знають.

Недавно тому гітлерівський "народний суд" відрубав голову двом жінкам "вишого світу" в Берліні, каже, за шпionаж "на користь сусідньої держави". Чи чули ви зв'яз з того суду? Чи чули ви в чому саме виявлявся той шпionаж?

Коли радянська влада когось карає й не подає нових чи інших про це повідомлень — то вона знає чому вона це робить і ми її за це квестіонувати не будемо. Ми, як комуністи, як члени робітничого класу, висловлювали, висловлюємо й будемо висловлювати її повне й беззастережне довіря.

Ми дивимось не на Ірчанів, Сембайів, Загулів, бувших добровольців австрійської армії, потім старшин армії Петрушевича, що пішла військово проти Радянської України, оспівувачів махнівщини — ми дивимось на те, як комуністична партія СРСР, за проводом своїх великих вождів, керує будівництвом соціалізму, як вона провадить в життя ленінську національну політику, як вона підносить добробут трудящих мас, як підносить їхній культурний рівень. Ми однакові дивимось, як ті, які спершу були правими, "лівими", націоналістичними ухильниками — тепер стали запеклими контрреволюціонерами, убивцями і змовниками на життєвий вождів будованого соціалізму, як вони залгалися з білогвардійцями, з інтервентами.

Якщо в умовах буржуазного демократизму усія ухили від ліній класової боротьби — чи то виправ, чи то злочини до націоналізму були беззастережні й несли до ослаблення революційного фронту, то ці ухили в теперішніх умовах шаленого настану капіталу на життєвий рівень трудящих, в умовах паростання фашизму, небезпечніші й зокрема війни проти країни Рад — це є ухили директно в бік контрреволюції. Про це кожний з нас повинен знати.

Це до до ухилів. Але в рядках революційних робітничих організацій є не тільки ухили, що в теперішніх умовах замаскуєсь а фашизмом. Тут є ще прями агенти фашизму, платні агенти, провокатори. Про це говорили, прилавали агенти арештовані на Україні — про це читали в "Укр. Роб. Вістях". Про це також повинні знати й ми, бо й наші організації не є від таких агентів захищені.

М. ШАТУВСЬКИЙ

ЩО ДАЛА РАД. ВЛАДА ТРУДЯЩИМ УКРАЇНИ

Чи після викриття й розгромлення націоналістичної контрреволюції на Україні радянська влада змінила свою ленінську національну політику? Чи ж ми не читали звітномовлення з 13-го Всеукраїнського З'їзду Рад, що передавалися каблеграмою до "Укр. Роб. Вістей" з Києва й з Москви про величезні досягнення Рад. України?

Перегляньте "Укр. Роб. Вісти" десь від половини січня до половини лютого, а перекороченням ліній партії — спиняли цей розвиток, підготовляючи ґрунт для закордонних фашистських інтервентів.

Механізована індустрія Донбасу перетворилася на механізовану видобувальну вугілля Англії, Франції, Америки. Металеві заводи України дали 1934 року таку кількість заліза, яку дала ціла Англія. Завод ім. Дзержинського в Кам'янську над Дніпром дав удвоє більше заліза, як ціла індустрія Польщі. 86,2 процент усіх сільських господарств України колективізовані. На Україні є 782 Машино-Тракторних Станції, і радянські колгоспні ланки вирощують і обробляють 64,000 гектарів. 250,000 українських радянських жінок є на провідних позиціях. 12,498 членкинями керівних управ колгоспів, 8,600 заступниками голів колгоспів, 2,577 з головами колгоспів, 2,706 трактористками.

Тираж газет на Україні сягнув 22 мільйонів примірників, з них великі газети мають 4,500,000 одноразового тиражу. На Україні є 86 театрів, 59 українських. На Україні є 112 тисяч студентів, що вчать у вищих школах. Там в 307 наукових закладах працює 5,870 вчених і 2,966 аспірантів. Парат лише на Україні 12 мільйонів неписьменних, а тепер там залучилося лише 700 тисяч дорослого неписьменного населення. За чотири роки вищих учбових закладів дали Україні 35 тисяч молодих спеціалістів, техніків — 75,000, а робітників — 55,000 чоловіків. Вся дітвора України охоплена навчанням. Ось в чому полягає ленінська національна політика. І чия злочинна рука спробує саботажем чи в якійсь іншій спосіб пошкодити цьому розвитку, радянська влада відрубав її разом з плечем і головою.

НЕ БОРОНЯТИ, А ПАНУВАТИ АГЕНТІВ ФАШИЗМУ

Ірчан, який пошегував для Курбаса свої драми та шпionажів на Кримі й Кавказі, пригнув свої руки й голову, радянська влада щедала його будувати Волжсько-Чорноморський канал — він тепер справді допомагає будувати соціалістичне будівництво, робить корисну роботу.

і до цього часу не розгорнено широкою розяснювальною ідеологічною кампанією по цьому питанні. Тому за цю роботу ми повинні взятися тепер і представляючи колосальний розвиток соціалістичного будівництва страхом соціальному й національному політичному й економічному гнетові трудящих мас на Західній Україні — відмовитися на цій базі українських робітників і фермерів від націоналістичних та церковних організацій й будувати разом з ними об'єднаний фронт в несенні допомоги визвольному рухові на Зах. Україні та в обороні Радянської України перед брехніми українського фашизму й перед фашистськими інтервентами.

Я не буду тут наводити фактів тяжкого пошкодження трудящих на Західній Україні, про це буде доповідь на конференції ТОДОВИРНАЗУ, але я скажу, що нішні зібрання УРФМО повинно ухвалити резолюцію повного довіря до усієї політики радянської влади та нап'ятувати злочинну роботу українських агентів німецького й польського фашизму на Радянській Україні.

БІЛЬШЕ УВАГИ КЛАСОВОМУ ВИХОВАННЮ ЧЛЕНСТВА

Тому, що такі питання, як вищенаведені, тут то там виникають між членами наших організацій, — вони свідчать, що хоч може незначна, частина наших членів дали такі залишається в полоні націоналістичної ідеології. Ми не спомогли їх перевиховати й тому вони часами піддаються впливам різних наклепів фашистської протирадянської пропаганди.

Інша частина членів, хоч на пропаганду та брехні націонал-фашистів не піддається, але через свій низький теоретичний рівень, через свою малосвідомість, не всіли поставити гострого опору цій пропаганді, дають їй часний і рішучий відказ у рядках наших організацій і між трудящими масами взагалі.

Не без того, щоб у рядках наших організацій "генеральщички", троякістські контрреволюціонери не залишили це своїх хвостів, які використовуючи малосвідомість і слабу відповідність деякого з наших членів, провадять свою розкладову дворучницьку роботу тихих сапів.

Тому ми не можемо говорити, що в наших організаціях все гаразд. Навіаки, ми повинні ясно вказати на цю небезпеку й посилити нашу боротьбу проти неї:

1. Взятися за підвищення класового знання, теоретичного рівня усього членства УРФМО, влаштуванням курсів, масових лекцій, вмітуванням у нашій пресі популярно наукових статей і т. ін.

2. Взятися за виховання класово-свідомого та ідеалістично-грамотного молодого активу в наших організаціях, який не є вже в полоні старокраєвого загуміньового націонал-шовінізму. Виховувати цей актив в дусі ленінського інтернаціоналізму.

4. Ми не повинні закривати чи промовчувати і постержені у наших організаціях націоналістичні ухили, але боротися з ними широким розяснюванням правильності ленінської національної політики, — національної по формі, а соціалістичної по змісту, — порядком широкою самокритики, ми повинні боротися у рядках наших організацій проти правого й "лівого" ухилів, памятаючи слова Сталіна, що "головна небезпека є той ухил, проти якого перестали боротися".

До всіх цих питань ми повинні підходити з чисто пролетарського становища, з засад

ЗМІЦНИТИ Й ЗБІЛЬШИТИ НОВИМ ЧЛЕНСТВОМ УРФМО

ЩО ТАКЕ УРФМО? Приступаючи до цього розділу своєї доповіді тов. Шатувський почав від пояснення отой плутанини, що створилася довкола назви УРФМО. В багатьох членів виникло поняття, що УРФМО — це ще одна організація. Ми й сьогодні на нарадах читали привітання "до п'ятнадцятого з'їзду УРФМО" хоч проголошуючи наші з'їзди ми виразно подавали: "П'ятнадцятий з'їзд ТУРФМДім" (а не УРФМО) та "перші всекраєві наради УРФМО".

Колісь була така сама плутанина з ВІОЛ, може ще й досі вона не викорінена. УРФМО — не є ніяка окрема організація взагалі, це є просто скорочена назва: "Український Робітничо-Фармерський Масовий Організаційний Центр" (а не УРФМО) та "перші всекраєві наради УРФМО". Колись була така сама плутанина з ВІОЛ, може ще й досі вона не викорінена. УРФМО — не є ніяка окрема організація взагалі, це є просто скорочена назва: "Український Робітничо-Фармерський Масовий Організаційний Центр" (а не УРФМО) та "перші всекраєві наради УРФМО".

Для спільного керування нами спільними ділянками праці ми встановили:

- 1. В центрі Центрального Секретаріату з представників центральних зарядів цих організацій.
- 2. Спільні провкоми на провідних.
- 3. Спільні округи й окружкомі;
- 4. Спільні місцеві секретаріати.

Але з цього не виходить, що ми об'єднали свої організації. Для того, щоб не було плутанини й щоб точно визначити завдання роботи цих спільних тіл, ми видали "Постанови Центрального Секретаріату в справі керування організаційно-освітньою діяльністю" й вислали їх усім місцевостям.

Залишається, товариші й товарищиці, перестудіювати ці постанови, керуватися ними в нашій організаційно-освітній праці, а не буде тоді тієї плутанини, яка створилася у нас на місцях. УРФМО не є ніяка ще одна організація, це є спільна назва усіх наших організацій.

ЗМІЦНИТИ ВНУТРІШНЬО НАШІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Ми не подаємо звороту на цю класову боротьбу, щоб на зміцнення наших організацій та на збільшення їхнього членством і на підвищення наших провідних кадрів. Ми говоримо про систему концентрації нашої праці. Це добре. Звернім же нашу увагу на округи й окружкомі. Зробім їх нашими концентраційними комітетами справжніми керівними організаційно-освітніми

марксизму—ленінізму й "бути вірними до кінця справі пролетарського інтернаціоналізму, справі братерської спільки пролетарів усіх країн" (Сталін).

Після широкого з'ясування загального економічного й політичного стану та участі УРФМО в класовій боротьбі, тов. М. Шатувський перейшов до внутрішнього організаційно-освітнього стану УРФМО. Цю частину доповіді тов. Шатувського подаємо нижче в огляді, бо ширше висвітлення того стану буде подано у звітах секретарів кожної з цих організацій та в резолюціях.

провідниками на місцях. Але щоб це зробити, мусимо дати їм, як і провкомом та місцевим секретаріатам, добрий провід з центру. Для того необхідно:

- 1. Щоб Центральный Секретаріат виправив усю свою роботу, відбував регулярно свої засідання й дававчасні й конкретні настановлення організаційно-освітній праці провкомом, окружкомом та місцевим секретаріатам (плани ці може виробляти організаційно-освітній комітет, але вони повинні йти через Центр. Секретаріат).
- 2. Довкола провкомів і окружкомів згуртувати місцеві провідні сили, зміцнити їх молодими новими кадрами, перетворити їх з формальних на справжні живі, активні організаційно-освітні тіла.
- 3. Зокрема дати деяким окружкомом допомогу провідними товаришами й звернути пильну увагу на ті окружкомі, де є важлива індустрія, в якій працює багато українських робітників і де між ними встаткувалися укр. фашистські товариства; дати також організаційну допомогу саскечеванському провкомові.

- 4. Окружкомі повинні мати сталій організаційний зв'язок з відділами на місцях не перепишкою, але через часте вислання своїх організаторів.
- 5. Добитися правильного функціонування місцевих секретаріатів, які собою творили б провід на місцях і були б справжніми зв'язковими і між працею своїх відділів на місцях і між окружкомомі, провкомомі та Центральним Секретаріатом.
- 6. Добитися правильного розподілу праці та особистої відповідальності за її виконання, встановити обов'язок праці та стислу й чітку контроль.
- 7. Для допомоги цій роботі запровадити записку у нас товарищеску конструктивну самокритику, яку розвивати і на наших засіданнях, і на зборах членства й на сторінках преси.

- 8. Усі наші кампанії, що мають вже точно визначені свої місця, чи то в користь преси, чи то за новим членством, треба вчасно впровадити й провадити ударними темпами, з залученням у них до участі все членство УРФМО, давати цим кампаніям добрий провід, але працювати за приєднуванням нового членства й будувати нашу пресу ми повинні не тільки в кампаніях, а в тягу цілого року, бо це не є "сезонова" праця.

- 9. Націнитися не тільки приєднувати нове членство, але й втримувати його у наших організаціях.
- 10. Для перевіряння тієї роботи, для давання правих вказівок і для навізання тісного контакту між місцевостями, окружкомомі й центрами — Центральный Секретаріат повинен час-від-часу вислати на об'їздку провідних товаришів з центру, як секретарів (Докінчення на 8-й сторінці.)

РОЗКРИТТЯ БРЕХНІ ПРО ГОЛОД НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

(Продовження з 4-ї сторони).

“Я опублікував опрокинення інтерв’ю “Дейлі Телеграф” в “Нью Ріпоблік” з 10-го червня 1931. Мою статтю передруковано в Англії і ніхто її нічого не протиставив ані не заперечив. Того не міг ніхто зробити.

ВОКЕР, ГЕРСТІВ КОРЕСПОНДЕНТ, НА РАД. УКРАЇНІ ЗОВСІМ НЕ БУВ

Прочитавши ще раз писання п. Томаса Вокера в Герсто-вій пресі і передумавши всю ситуацію, я почував шораз певніше, що він був другим Вудсвортом, другим несприятим журналістом. Тоді я запитав радянські авторитетні кола, що маю інформації з Москви. Томас Вокер був раз в Радянському Союзі. Він отримав переїзду візу від радянського консула в Лондоні 29-го вересня 1934. Він в’їхав до СРСР поїздом з Польщі в Негорелое 12-го жовтня 1934 (а не на весні 1934, як він це каже). Він був в Москві на тринадцятого. Він залишився в Москві від суботи, тринадцятого, до четверга, вісімнадцятого, а потім сів до трансiberського поїзда, який привіз його до радянсько-маньчжурської границі 25-го жовтня 1934. Це був його останній день на радянській території. Його поїзд їхав сотні миль подальше від корозему і українських околиць, які він, як сам каже, “об’їжджав” і “бачив”, по яких “ходив”, які “фотографував”. Воно було б фізично неможливо для п. Вокера в п’ятьох днях, від 13-го жовтня до 18-го, відвідати всі ті місця, які він “описує” буцім то на підставі особистого досвіду. Моє припущення таке, що того часу, який він був в Москві, було для нього досить на те, щоб назбирати від огірчених чужинців українського “місцевого колюру”, якого йому було потрібно, щоб надати своїм статтям ту фальшиву правдоподібність, яку вони мають.

ФОТОГРАФІЇ ВОКЕРА ФАЛЬШИВІ

“Фотографії п. Вокера можна легко дослідити до часу голоду над Волгою в 1921. Багатоко із них могли бути зняті поза кордонами Радянського Союзу. Вони знімані в різних портах року: кожний може переконатися в цьому, приглянувшись уважно до рослинності і людських одягів. На одній з фотографій видно дерева й куші з великим листям. Таке листя не могло було це вирости в ту пору “пізньої весни”, коли відбулася мила візита п. Вокера. На інших фотографіях видно тла зими і вчасної осені. Ось тут “Джорнал” з двадцять сьомого. Зголоднілий, напухлий хлопець п’ятнадцяти років, голий, спокійно дає себе фотографувати п. Вокерові. В слідуючу мінуту, в тому ж самому селі, п. Вокер фотографує чоловіка, якому, як видно, холодно, не зважаючи на те, що він вдягнений у товстий кожух. Погода тієї весни мусіла бути така ж непевна, як сам п. Вокер, коли в одну хвилину можна було фотографувати нагого, а в другу треба було кожуха. Так само дуже легко було б прясліти і вияснити оповідання п. Вокера. Але вони не заслуговують на такі заходи. Правдаю є, що радянський збір урожаю в 1933 р., включаючи й збір урожаю на Радянській Україні, у протиставленні до того, що був в 1932, був замаленький; хлібзаготівлі були помірковані; тому такі умовни, що були б навіть дуже далеко подібними до тих, які змальовує п. Вокер, не могли існувати на весні 1934 р. і не існують.

“Чому ж, в такому разі, Герстова преса публікує такі “ревелляції”? Пан Герст, натурально, немає нічого проти того, як його часисни псують радянсько-американські стосунки і заохочують чужі держави до ворожих військових планів проти СРСР. Але його дійсна мішень (ціль) є американський радикальний рух. Ті Вокерові статті є частинною Герстової протичервоної кампанії. Він знає, що великий економічний прогрес Радянського Союзу від 1929 року, тоді, як капіталістичний світ упав в депресію, дає ливим уgrupуванням заохоту й віру. Пан Герст хоче позбавити їх тієї заохоти й віри змальовуванням образу руйни і смерті в СРСР. Намір надто прозорий і руки за брудні для успіху”.

ГЕРСТОВА ПРЕСА ЗАМОВЧУЄ ПРАВДУ ПРО РАД. УКРАЇНУ

“П. С. Чи не була б Герстова преса ласкава помістити фотографію п. Вокера та відбитку його американського паспорту і прибитої на ньому радянської візи?”

“П. С. ч. 2. Московські “Ізвестія”, з 26-го лютого, опублікували довге інтерв’ю з Лінсейом Перратом, який тідикино зробив об’їздку по Україні. Він справді був на Україні. “Іде — каже п. Перрат — в жодному з відвіданих мною міст, сіл, ані теж вздовж дороги не бачив я ніяких признаків наслідків голоду, за який чужинцеві кореспонденти з захопленням люблять писати”. Він говорив далі про “знаменний збір урожаю” в 1933. “Прогрес — він заявляє — незаперечливий”. “В світлі цих фактів — закінчує п. Перрат — я розумію заяву місцевого голови районного виконавчого комітету, Мерца, відносно того, що колективне селянство відкидає допомогу фашистської організації, спеціально встановленої в Німеччині, щоб домогати німцям, що буцім то терплять від голоду в Ресі”. Герстова преса в Америці зробила подібний заклик за допомогою мнимим жертвам голоду. Герстова організація і наци (німецькі фашисти — Ред. “УРВ”) починають працювати шораз то ближче разом. Але я не зважав, щоб Герстова преса помістила оповідання п. Перрата про багату Радянську Україну. Пан Перрат є Герстовим кореспондентом в Москві”. (Всі підкреслення наші. — Ред. “УРВ”).

На цей прилюдний визов Луїса Финера часисни Герста посьогодні не сказали ні слова. Ні сиростування, ні заперечення. Але травлю проти Радянського Союзу вони продовжують. У відповідь ворогам Радянського Союзу і всього революційного робітничого руху треба не більше посилити нашу освідомлюючу працю серед працюючих мас, висловити порожді брехні чужинців і бідняцьких фермерів від консервативних буржуазних іншаних та залучувати їх до класової боротьби.

Починає самогубство.

Професор гімназії в Тернополі Пилип Садонський покінчив 9 березня самогубством. Причин газети не подають.

Закриля товариство.

Польська влада заборонила культурно-освітнє товариство “С. Коли селянин села Моріє, якийшов на пошкони і не хотів співіститися на оживі політичних і культурних ініціатив. Цейному і Ко.

Най Войтковського з Дрогобиці, який зустрічав його на місці. Поліція не арештовувала.

Фашистські елементи в Алберті створили нову партію

Цієї весни мають відбутися в Алберті загальні вибори до провінціального парламенту. Здаючи собі справу з того, що трудящим фермерам і робітникам вже остогидло слухати вічно одних і тих самих обіцянок представників старих капіталістичних політичних партій, буржуазія подбала про те, щоб створити нову політичну партію, з новими обіцянками, такими голословними й примаюючими, з якими ще ні одна з її партій до цього часу не виходила. Значить, для нових брехливих і пустих обіцянок, які мають на меті припинити велику радикалізацію між трудящими фермерами й робітниками, щоб таким чином продовжити існування капіталізму, треба нової бреливої партії.

ПОПІС НА БІЛЬШІ РЯТІВНИКИ КАПІТАЛІЗМУ

Обов’язок створити таку партію в Алберті, покладає капіталісти на плечі Вільяма Абергарта, професора вищої школи в Келгарі й проповідника якогось “Пророчого біблійного інституту”, що має свій будинок в Келгарі, який є власністю Абергарта, хоч, як пише капіталістична преса, на цей будинок склали свої центи прихильники цієї обіцяної товариства.

Воно все якось так складається, що кожен капіталістам треба створити нову політичну партію для баламучення трудящих фермерів і робітників, реформістичну партію, то вони вдаються до прічерів, або полів. Дивного тут немає нічого, бо хіба церква не дала чимало доказів, що вона є найбільшою підпорою капіталістичної системи, найбільшим її оборонцем і одночасно найбільшим ворогом революційного руху, який стремить до повалення капіталізму?

Це не випадок, що організатором Кооперейтив Камонвелт Федерейшен, реформістичної партії на всеканадському скалю, був прічер Вудсворт, який є президентом цієї партії, не є випадок також і те, що організатором і лідером нової фашистської партії в Алберті, що називає себе “Алберта Сош’ял Кредит Ліг”, є також прічер, бо, як пише буржуазна преса, йде в неділі до свого будинку, вилазить на амбону й проповідує своїй громаді науку. Таку, розуміється, науку, якої потрібно капіталістам.

Обіцяють по \$25 МІСЯЧНО ПЕРЕД ВИБОРАМИ

Минулого тижня Алберта Сош’ял Кредит Ліг відбувала свою першу конференцію в Келгарі, на якій делегати з південної Алберти прийняли програму, що складається з десяти чоток. Капіталістична преса не подає повної програми цієї фашистської партії, лише в короткі наводить деякі точки з неї. Головною точкою на програмі є “дивиденда” в сумі \$25 місячно, яку мала б діставати кожна повнолітня особа в Алберті, коли ця фашистська організація перебере владу в тій провінції. Цих \$25 не треба буде відробляти ані віддавати, це буде “презент”, який кожна повнолітня особа буде діставати кожного місяця.

На ці “презенти” Абергартові треба буде 120 мільйонів доларів річно. Де їм мав дістатися Абергарт діставати по \$25 грошей, в програмі не говориться. Там говориться, що партія Абергарта покладе кінцеземкам величезним поза межами провінції і створить кредит в самій провінції. Одно є певне, а це те, що партія Абергарта не оподаткує капіталістів, щоб дістати гроші на ці “презенти”, бо про щось подібного в її програмі не згадується ні словом.

Кожі Вудсвортова партія ККФ боді про людське око виступає проти капіталізму, коли самий Бенет пуксає демагогії про “реформи” капіталістичної системи, то Абергарт ані словом не згадує про те, що капіталістична система є нездала.

АБЕРГАРТІВ “РАЙ” З ДЕБТ ЕДДЖОСТМЕНТ БОРДАМИ

Далі Абергарт обіцяє “справедливу ціну” на всі товари за всяку роботу. Продавці за вин обіцяє що вони дістануть таку ціну за свої продукти, яка буде покривати кошти продукції й одночасно подбає, щоб не визискувано консументів, тобто споживачів цих продуктів. Іншими словами Абергарт обіцяє покінчити з визиском в капіталістичній системі, бо як ми вже згадали, про саме скасування цієї системи він ні словом не згадує. Ми не думаємо, щоб знайшовся такий наївний фермер або робітник в Канаді, який повірив би, що капіталізм може існувати без визиску чужої праці.

Але в цій “обіцяній землі”, до якої Абергарт хоче завести албертійських фермерів і робітників, дебет едджосмент бюра, які забирають останній бушель від фермера за моргеджові довги, мають далі існувати.

Абергарт каже, що він лише виправить дещо теперішній дебет едджосмент ект, щоб не так нагло переводити форткложур та секвестрації за довги і податки. Значить, і “презенти” будуть діставати фермери кожного місяця, і цілий апарат цієї фашистської партії буде функціонувати гладко, щоб кожна родина жила в достатку, з фармів будуть виділяти, але по трохи довшим надуманим.

В аграрній програмі цієї фашистської партії говориться, що вона буде шукати ширших ринків на фермерські продукти. Заходить питання, де Абергарт піде за цими ринками, коли в теперішній час кожна держава шукає за ними і ніяк не може знайти. Бенет шукає за ними поверх чотири океани і шукався того, що Канада не може продати тепер половину тієї пшениці, яку вона продавала перед чотирма роками. А він же обіцяв перед останніми домінальними виборами, що силою пробє дорогу на світові ринки й дасть фермерам слушні ціни за їхню пшеницю, живий скот та інші продукти.

АБЕРГАРТ Є НЕОБМЕЖЕНИМ ДИКТАТОРОМ НОВОЇ ПАРТІЇ

Абергарт не буде кандидатувати в надходячих провінціанальних виборах в Алберті. Він буде тільки головним комедантом у виборчій боротьбі. Якщо його партія вибере більшість послів, тоді один з них арезигнує, щоб зробити місце для Абергарта, який має стати прем’єром. Кандидатів

на послів будуть номінувати дистриктові конференції кожного виборчого округу. Послідовники Абергартової партії можуть номінувати на один виборчий округ трьох або й більше кандидатів, але остаточно одобрення пропонування кандидатів залежатиме від самого Абергарта і його центрального комітету, члени якого будуть мати на стільки привілеїв, що на кожне слово Абергарта мають сказати “так”.

Деякі делегати висловилися, що назначення кандидатів згорі, пахне фашистською диктатурою, але Абергарт заявив, що коли йому не дадуть вільну руку в назначенні кандидатів на послів, він резигнує з лідерства партії. А що буде тоді, як би Абергарт став прем’єром Алберти? На це питання не трудно відповісти. Найкращу відповідь дають нам фашистські диктатори Гітлер і Муссоліні, які покінчили з буржуазною “демократією” в той спосіб, що нагнали послів до дому й самі правлять країною без найменшої опозиції.

НЕ ДАЙТЕ СЕБЕ ЗЛОВИТИ НА ЗЛУДНІ ОБІЦЯНКИ ФАШИСТІВ

Ця нова фашистська партія в Алберті просякла наскрізь релігійним фанатизмом. Про це говорить той факт, що кожна сесія її конвенції в Келгарі починалася і кінчалася молитвою і співом релігійних гимнів. Це ще раз підтверджує, що за плечима цієї партії стоїть капіталізм і церква, його найсилніша підпора. І власне тому трудящі фермери і робітники Алберти не повинні даватися зловити на злудні обіцянки фашистської партії з її місячними “презентами” для кожної дорослої особи та з її реформованими едджосмент бюрами. Кожна партія, яка говорить, що можна завести справедливий соціальний лад в капіталістичній системі, говорить неправду, бо такий лад можна завести тільки тоді, як трудящі фермери і робітники об’єднаються, повалять капіталістичну систему і візьмуть владу у свої руки.

В деяких округах Алберти є комуністичні кандидати на послів до провінціального парламенту, на яких треба не лише голосувати, але й попрацювати так, щоб вони були вибрані. Комуністична програма ясна й зрозуміла. Вона говорить, що є тільки один вихід для трудящих з капіталістичної системи визиску голоду, війни й фашизму — шлях класової боротьби, який ми мусимо пройти як не сьогодні, то завтра. Іншого шляху, що веде до справедливого ладу, до безкласового суспільства, немає й бути не може. Чим скорше всі ми це зрозуміємо, тим ліпше буде для нас. Організуємося й борімся, щоб цей день прішліхніти.

Новий модель авта, випродукований радянськими автомобільними заводами в Горькім. Під зглядом своєї якості машина не тільки що дорівнює, але навіть перевищає американські авта. Скорість нового радянського авта досягає 70 миль на годину.

КОЛГОСПНИЙ ПРИВІТ “ФАРМ. ЖИТТЮ” З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

В день десятирічного існування бойового органу українських фермерів Канади — “Фармерського Життя” — шлю йому палке колгоспне привітання.

Для пресових комітетів, які по бойовому боролися за розподілення свого славного провідника і вчителя, шлю від себе 100 брошур про XIII Всеукраїнський З’їзд Рад та про VII всесоюзний З’їзд Рад. Брошури я купив за власні гроші, спеціально для пожертвування пресовим комітетам. Прохаю редакцію “Фарм. Життя” брошури направити кращим прескокам.

“Фармерському Життю” бажано найкращого успіху в боротьбі за організацію українських трудящих фермерів Канади, за творення об’єданого фронту в кожній боротьбі проти організованого капіталу, який всіма силами намагається здушити революційний рух трудящих фермерів.

Хай живуть передові українські робітники і фермери Канади!

Хай живе безлічно років бойовий орган українських трудящих фермерів — “Фармерське Життя”!

П. Н. Крижанівський, Радянська Україна, Одеська область, Андрєванівський район, Благовіщенська МТС.

ЦИМ РАЗОМ ПАНСЬКИМ АГЕНТАМ НЕ ВДАСТЬСЯ НАС ЗБАДАМУТИТИ

Комуністична конференція в Арборгу, на якій одобрено кандидатуру тов. І. Навізівського на посла до домінального парламенту з округу Селхирк, була чи не більше успішною, як така сама конференція, що відбулася там в 1930 році.

Делегати на цій конференції було не менше, як в 1930 році. Але тоді конференція відбулася в літ, коли на дворі було тепло й дороги були добрі. Цього року вона відбулася останнього дня в березні і хоч того дня на дворі не було дуже зимно, то глибокі сніги на фармах затримали не одного фермера вдома. Помімо цього на конференції було понад 200 фермерів і робітників з різних місцевостей виборчого округу. Прислухаючись нарадам та дискусії присутніх делегатів та делегаток, можна сміло сказати, що ця конференція була живіша від конференції в 1930 році. Делегати обговорювали справу виборчої кампанії з кожного боку, як з матеріального так і з морального, й кожний, що брав участь в дискусії, апелював до присутніх, щоб негайно братися до праці й за певнити вибір комуністичного кандидата.

— Це вам не 1930 рік, коли агенти панських політичних партій потішали нас швидким поворотом “добробуту”, коли вони лякали менше свідомих фермерів, що уряд буде їх депортувати, коли вони будуть голосувати на комуніста”, говорив один старший делегат фермер. “Деякі фермери вірили тоді цим дурисвітам і одні з них голосували на панських кандидатів тому, що надіялися на поворот того “добробуту”, а інші зі страху перед депортацією. Тепер вони депортації не бояться й переконалися вже за останні чотири роки, що комуністи були правильні, коли говорили, що криза шойно тоді почалася й ніякого “добробуту” в капіталістичній системі ми сподіватися не можемо”.

— А чому на цій конференції немає посла Бачинського? — питав інший делегат. Може би він поворожив, скільки голосів дістане комуністичний кандидат в цих виборах, бо минулих виборів він таки “вгадав”. Як сказав, що рунить своєю репутацією, що тов. Навізівський дістане більше як 500 голосів, а був би такі напевно вгадав, як би був поміжних 500 через 4”.

Тому його сьогодні нема — відповів інший делегат — “бо поставив свою репутацію на лотерію і програв. Зрештою, панські агенти й політики не мають відваги показати своє лице на цій конференції, бо вони знають добре, що ми пригадаємо їм всі ті брехливі обіцянки, які вони поробили фермерам підчас останніх домінальних виборів. Немає їх на цій конференції, то ми без них прекрасно обійдемося, ми їх тут не хочемо, але прийдуть вибори, а тоді ми стрінемося з ними на мітингах панських кандидатів. Там ми запитаємо їх про обіцяні ними “добробут”, депортацію, репутацію і т. ін. Цим разом не вдасться їм збадлати фермерів”.

Другого дня рано вранці поїздом до Вінніпегу. На поїзді їде гурток фермерських делегатів. Вони заповнили один вагон поїзду й ведуть між собою розмову про надходячі домінальні вибори. Находять кондуктор відбрати заліничі тикети. Молодий фермерський хлопець витягає з кишені книжечку тикетів й каже кондукторові, щоб купив собі тикет й тим способом матеріально допоміг виборчій комуністичній кампанії. Кондуктор взяв книжечку, оглянув її з всіх боків й сказав, що він бачає комуністам якнайкращого успіху в надходячих виборах, а тикет купити у Вінніпегу, бо він певний, що й там його знайдуть.

Кондуктор відійшов, а делегати продовжували свою дискусію. “Перед виборами”, каже один старший делегат, “всі панські кандидати говорять нам, що вони будуть обороняти інтереси фермерів і робітників. Цим разом ми плонемо їм в очі та запитаємо, чому вони голосували на теперішній сесії мандаткувало сніпарську компанію? Тої сніпарської компанії, яка накопичує величезні зиски коштом незможних фермерів і робітників, оподаткувати не можна, але наложити двопрцентний податок на мизерну заробітну платню робітників, то можна. Якщо до нас приїде посол Бачинський з ліберально-прогресивним кандидатом Торсоном, то ми будемо про ці речі запитати”.

Потім ми ставили станцію за станцією. На кожній станції висідала частина делегатів. Деякі з них говорили, що мають перед собою по 15 а то й більше миль дороги додому, яку треба буде зробити піхотою. Але це нічого, говорили вони. Вступитися сніг з землі і ми тоді будемо їздити бічниками. Відідаємо кожного фермера у своїй місцевості й розгорнемо тир року агітацію за комуністичним кандидатом. При ширій та шпертій праці ми дібємося успіхів. Панським агентам стане дурно. Краще для них буде, коли вони будуть сидіти вдома і не показуватися на фарми.

М. Джаман.

Комуністична Партія закликає здобути 3,000 нових членів РІЛЬНИЧІ СПРАВИ

ТОРОНТО, ОНТ., 1 квітня. — "Воркер" опублікував сьогодні копію заяви, виданої Центральним Комітетом Комуністичної Партії Канади, що вивчає зріст партії від часу її 7-ї конференції, яка відбулася в липні минулого року, і закінченні доповнення заходів до будівництва масової партії комуністичного робітничого класу, як вирішальної зброї до досягнення єдності мас в боротьбі проти вигодолюбів, фашизму й війни. Зміст цієї заяви такий:

До трудящих Канади, До всіх комуністичних груп у Канаді!

Сьома Конвенція Комуністичної Партії Канади, яка відбулася в Торонто останнього липня, звернулася до трудящих Канади з повною аналізою теперішнього жахливого положення, яке несе трудящим масам капіталізм, витичила лінію об'єднаної боротьби проти зростаючих злиднів, наростання фашизму і неминучої загрози війни, лінію, яка однією може оборонити економічні і політичні інтереси канадських мас і ясно вказала шлях виходу для робітничого класу, фермерів, професіоналістів, середнього класу, — єдиний шлях виходу, Радянська Канада.

Політ вповні стверджують історичну аналізу конвенції Комуністичної Партії. Сьогодні, ясніше ніж коли, можемо бачити зростаючу катастрофу, до якої веде капіталізм. Нова імперіалістична війна проти Радянського Союзу, очолена німецьким фашизмом, польським фашизмом і кривавим японським імперіалізмом, є щоденною загрозою і канадський панівний клас приспішує свої підготовки кинути канадські маси в цю різанину, яка наближається. В Канаді зиск зростають, тоді як маси є предметом зростання злиднів і деградації, до чого призводять капіталістичні уряди і підприємиці. Бенетів і провінційальні уряди своїми новими засобами атакують право страйкувати і організуватися, поліційний терор зростає, великий капітал організує фашистські банди і панівний клас підготувався до ще інтенсивнішого наступу на громадянські права мас після федеральних виборів.

Лінія, витичена комуністичною конвенцією, борючись проти злиднів, фашизму і війни, лінія об'єднаного робітничого фронту, підтверджується кожним днем, як єдина позитивна лінія успішного захисту економічних і політичних інтересів мас. Це виявляється в великому зростанні об'єднаного руху проти війни і фашизму. Це виявляється в всекраєвому об'єднаному конгресі за справжню асекура-

цію від безробіття і соціальне забезпечення. Це демонструється об'єднаною страйковою боротьбою і бойовою об'єднаною боротьбою безробітних проти вигодолюбного реліфу. Це підтверджується зростаючим масовим рухом робітників усіх шарів робітничого руху до об'єднаної акції.

В обличчі жахливої дністості теперішнього моменту, лінія, яку витичили і за яку боряться комуністи є однією ясною, позитивною лінією робітничого руху, фермерського руху і всіх шарів середнього класу, які делая більше готові поборювати злидні, фашизм і війну.

На третій-юніному полі, лінія витичена комуністичною конвенцією об'єднаної акції всіх шарів робітничого фронту трейд-юнійного руху, що веде до об'єднання всіх трейд-юній в один загальний рух; лінія реакціонерів, це лінія підтримання відокремлення і роздвоєння, придушення трейд-юнійної демократії, співробітництво з босами проти інтересів робітників, опозиція до об'єднаної акції і розбивання її.

На полі безробітних, комуністи боряться за об'єднану акцію всіх шарів робітничого руху, за негайні домагання і справжню асекурацію; твердолобі і реакціонери боряться проти будьякої дії і намагаються недопустити до об'єднання.

В боротьбі проти жахливої загрози зростаючого фашизму і війни, комуністи будують об'єднану акцію з усіма шарями, тоді як реакціонери поборюють об'єднання і намагаються недопустити до акції за допомогою високопарного говорення, в той час, як тільки сильний об'єднаний бойовий фронт може справді ефективно поборювати ці жахливі небезпеки.

В виборах, що наближаються, комуністи пропонують лінію об'єднаного фронту проти ліберальної і консервативної партії, партії великого капіталу, в боротьбі за економічні і політичні інтереси мас; твердолобі і реакціонери підтримують Бенетову програму фальшивих реформ, яка є заспокоюючою для нових наступів на маси і намагаються зловити маси задатися на продовження їхнього парламентського говорення на другий п'ять років, відмовляючись признати факт, що перед і по виборах тільки об'єднана масова акція може оборонити інтереси мас.

Це контраст між відповідальною, позитивною лінією, яку накреслили комуністи і лінією реакціонерів і робітничим русі.

Обстоюючи і борючись за єдину лінію, яка представляє правлі інтереси мас, Комуністична Партія будуватиме качальним робітничим класом у шораз активніший і могутніший зброю його боротьби. Від часу конвенції Комуністичної Партії 1,500 нових членів вступило в її лави. 7,000 членів Комуністичної Партії сьогодні становлять найактивнішу і найвідповідальнішу провідну силу зростаючого руху мас в кожному місті, містечку і околиці, в індустріях та фабриках по цілій країні.

Але ситуація делая погіршується. Від зміцнення або ослаблення будування об'єднаного фронту мас проти злиднів, війни і фашизму залежить все майбутнє. Якщо сили, які боряться за об'єднання мас не будуть достатньо сильні відвернути реакціонерів від дезорганізування мас і затримки будування сильного бойового фронту — наслідки будуть — перемога капіталістичного наступу вигодолюбів, переможний наступ фашизму і кінчення мас в нову світову різанину.

Ніколи ще так, як зараз, не було такої потреби масової революційної робітничої партії, здатної тісно з'єднати маси і вести найрішучішу і найобов'язливішу боротьбу. Щоб зміцнити боротьбу за об'єднання робітничого класу необхідним є понад все зміцнити революційну робітничу партію, яка веде і організує боротьбу за об'єднання. Стоячи перед великою боротьбою проти голоду, фашизму і війни робітничий клас невідкладно потребує ще сильнішої, ще активнішої, ще краще організованої масової революційної комуністичної партії.

Центральний Комітет Комуністичної Партії закликає всіх, що є проти голоду, війни і фашизму, вступити в лави партії. В найкоротшому часі, в періоді першотравневої великої боротьби, партія мусять бути збудована до 10,000 членів. Ми закликаємо тисячі бойових робітників у фабриках і тисячі бойових провідних біійців руху безробітних вступити в наші лави. Ми звертаємося до кожного члена партії придбати десятки бойових робітників, з якими ви маєте щоденні зв'язки.

Вперед з подвоєною швидкістю до масової революційної партії!

Центральний Комітет Комуністичної Партії Канади.

(Повний переклад з "Воркера").

ФАРМ ЕМЕРДЖЕНСІ БИЛ ТІШИТЬСЯ ПІДТРИМКОЮ ТРУДЯЩИХ ФАРМЕРІВ

Кемсек, Саск.
Різні злудні обманки про "проспериті" та Бенетові реформи не приходять вже жодної підтримки серед бідицьких фермерів, якими то різні капіталістичні партії пропонується собі дорогу до надходячих домініальних виборів.

Фарм Емердженси Бил, який накреслили самі трудящі фермери, вдаряє сильно по планам капіталістичного класу, які він висуває з метою дальшої експлуатації трудящих фермерів та міського пролетаріату.

Вскравий Комітет Акції, який видивлює цей законопроект, що складається з вісім чотирьох охоронює собою всі найпекучіші домагання трудящих фермерів, бачив, що треба щось робити, аби зменшити наші злидні. А злидні ці не до описання. До загальних злиднів, спричинених в наслідок грабницької капіталістичної господарки, деякі околиці навістило ще й стихійні нещастя — посуха, яка ці злидні подвоює.

Щим же фермерські продукції вийдуть більше коштів за ці гроші? Муниципальні уряди силують стягувати залаті податки, голодним фермерам в багатьох місцевостях відмовляються дати будь-яку допомогу. Багато фермерів цілими місяцями не бачили цукру чи каші в хаті. Фермери не мають на собі єдиного шмаття, ходять в старих овчарках, через діри яких видно голе тіло. Фермерські діти, через брак відпочинку, часто хворіють. Немало в одній сім'ї вмирає дітей, в якому не хочуть би щонайбільше фермерських дітей. Про лікарську обслуговує немає що згадувати. Уряди не клопочуться такими справами. Про це пишуть самі фермери в мітингах, які експлуатували влітку 1934.

Фермери, які переживають в піднесеному Саскеченану, переживають страшні злидні. Реліфу не дістають. В деяких околицях, хоч і дають реліф, а він невистарчаючий. Хіба може вижити родина, яка складається з одинадцять осіб, за \$5,50 на місяць? Хіба може вбратися та сама родина за \$20.00 на рік? А таке родин є тисячі по цілій Канаді. Але й того мізерного реліфу не хочуть давати. Фермери показують шлях на масових мітингах від муниципальних урядів, які відмовляють зовсім реліфу, а радять фермерам рубати "корди", не питаючи про те, чи фермер має силу до такої праці та чи він зможе їх продати бодай за одного долара.

На одному мітингу фермер показував такого листа і сказав, що в него немає ні копійки ні саней, то як він може рубати "корди". Цей фермер був колись в Ріджайні, в 1931 року, коли то голодною зимою буржуазія "бек ту ді лэнд", він примушений був поселитися на фермі і "доробився" так, що ціла його родина примиряє а голоду. До тепер він живить на мізерному реліфу, але і це йому відбирають. Добре було б, щоб "УТ" та "КФ" припинились до життя тієї родини і нашішли про те, як вони голодує. Вони люблять писати і вигадувати "голод" на Радянській Україні, де його зовсім немає, а не хочуть бачити дійсного голоду тут таки під носом.

РАДНІ МУНІЦИПАЛУ НЕ ХОТІЛИ ОДОБРИТИ ФАРМ ЕМЕРДЖЕНСІ БИЛ

Іст Селкирк, Ман.
На засіданні муниципальної ради, яке відбулося 5 березня, між іншими фермерами, зайшов також один товариш і предположив муниципальній раді Фарм Емердженси Бил, з домаганням одобрити його.

Ріф передав копію Фарм Емердженси Бил секретареві, який уважно перечитував точку за точкою. Присутні фермери одобрюючи похитували головами, бо в Фарм Емердженси Бил є такі домагання, які покривають їхні головні потреби.

Перечитавши всі точки, секретар передав копію ріфові, а ріф найближчому радному. Ціла рада була неприємнована на те, щоби заняті певне становище. Деякі радні думали, що треба відписувати своє імя кождому зокрема. Це добре. Але товариш пояснив і настоював, щоби ціла рада одобрила законопроект. Вони ж вибрані фермерами і в інтересі фермерів вони повинні правити му-

АМЕРИКА УНЕЗАЛЕЖНИТЬСЯ ВІД ЧУЖОЇ ГУМИ

Сполучені Держави потребують 100,000,000 фунтів гуми річно. Сирій матеріал для вироблення гуми американські капіталісти мусять імпортувати з інших країн. Велика Британія контролює найбільші джерела гумового сирію. Щоб унезалежити себе від чужоземних імпортів гуми, Сполучені Держави почали робити різні експерименти, щоби виробити домашню рослину, з якої можна би було виробити гуму. Ці експерименти поспішили вже так далеко, що вийшло, що як би так інші країни виробили свої експерименти гуми до Америки, то Америка може задовольнитися свої домашній гумою власного виробу.

Акції в боротьбі за реліф і за підтримку для Фарм Емердженси Бил. Вони творять сильний об'єднаний фронт до боротьби за певні домагання.

ХТО ПРАВИТЬ КАНАДОЮ?

Кілька тижнів назад мейор міста ВенкуверМелгр висловив думку, що треба б встановити закон, яким зменшено б процент на задвоєння великих міст. Цю думку він висловив перед з'їздом мейорів великих міст, який відбувся недавно в Келгарі, Алта. Про ширість або неширність цієї пропозиції говорити не будемо.

Моментально канадські банкіри повідомили через свою пресу й свої новинарські агенції, радіом і телеграфами британських і американських банкірів. Тому на біржі в Лондоні счеркнено нотацію бондів міста Венкувер з листи. Йх більше там не продають і не купують. На них нема місця й кінець.

Лондонська біржа — це лондонські банкіри, які на ній торгують гршми, зглядно вартісними паперами. Це британські спекулянти і банкіри, які не мають вже ні роботи свої в Британії на високий відсоток, а вкладають його в доміні. Тепер більшість чужих країн в непевній атмосфері, в заворушеннях й страйках. Канада в порівнянні, скажимо, до Еспанії чи Франції є спокійна країна. Тому фінансовий капітал радо вкладає тут свої зиски.

Але ось тільки один мейор Венкуверу заговорив, що треба б знити процент бондів, банкірам, фінансовий капітал негайно відлітає на це в Нью Йорку на біржі через останні два тижні бонди канадських міст були "поганим товаром". Щойно заперечили "міродатних чинників" (Бенет, Брекен і другі) та критика мейора Венкуверу у канадських буржуазних часописах, привернула довір'я лондонських і ньюйоркських капіталістів до канадських бондів.

Цей один випадок кажує ясно, як на долоні, що фінансовий капітал працякує Канадою, а не уряди чи парламент. Далі цей випадок доказує, що доходить о вдержання влади над праціючими масами, які платять бонди і проценти від бондів, там фінансовий капітал має свій інтереса і ділає на міжнародно скляно.

ТРАВА, ЩО НАДАЄТЬСЯ ДЛЯ НИЗЬКО ПОЛОЖЕНОЇ І МОЧАРИСТОЇ ЗЕМЛІ

Дуже часто фермери західної Канади питають за такою травою, яка падалася би для низько положених і мочароватих ферм. В західній Канаді треба такої трави, яка була би відпорна на гострі кліматичні умовини й дала фермерам задовільну кількість сіна, або хоч добре пасовисько.

Ці прикмети посідає трава, яка називається "рід кенері грес". Коли ця трава добре вкоріниться, то вона буде рости там, де під поверхню землі є досить води, то значить на мочароватих землях. Коли ця траву підопить вода в період, коли не росте, то значить пізно в осені, або вчасно на весні, то це її нічого не шкодить. Однак глибока стояча вода може її вбити тоді, коли вона росте. На солоній землі "рід кенері грес" не буде рости.

Цікавою прикметою цієї трави є те, що хоч вона любить мокру землю, то в тім самім часі вона є досить відпорна на посуху. Так само вона буде рости на високо положених місцях, коли вони мають достатню вологість на весні і в початках літа. На експериментальній фармі в Індіан Гед, Саск., в 1934 р., коли кількість вологості була далеко нижче нормальної для відповідного росту збіжжя ця трава на високо положених місцях дала такий самий збір, або навіть й ліпший, як інші трави, які найкраще надаються для таких місць.

Все так не можна сказати, що "рід кенері грес" є травою, що в загальності надається для високо мочарованої землі. Вона росте високо й пускає свої коріньки на всі сторони. Якщо вона раз добре вкоріниться, то буде рости через довгі роки. Насіння цієї трави є досить легкою і легкою, коли її висувають, то добре в'януть цю траву пізно в осені, коли ви певні, що вона не злиде, бо мороз може вбити її. Але якщо виходить так, що землю треба приготувати на весні, то сіяти цю траву треба аж тоді, коли ви певні, що доброю утравою землі ви вбили всякі буряни, які можуть її заглушити.

Більше інформації в цій справі може дати департамент рільництва в Оттаві, або управління експериментальної фарми в Індіан Гед, Саск.

ПРЕДСКАЗУЮТЬ ПОПИТ НА НАСІННЯ ЧЕРВОНОЇ КОНОЮШНИ

Насіння червоної конюшнини в Оттаві кажує з своїм ботаником, що цього року буде великий попит на насіння червоної конюшнини. Попит цей спричинить надзвичайно великий брак насіння тимотки.

В цьому бюлетені говориться, що кількість насіння червоної конюшнини цього року буде така велика, як в попередніх роках. Минулого року в Канаді випродуковано загалом два і половиною мільйона фунтів цього насіння. Додати до цього пів мільйона фунтів насіння червоної конюшнини, як експериментально з Англії, Канада буде мати цього року около три мільйони фунтів для насіння. Нормальна кількість цього насіння потрібного Канаді, становить далеко більше, як теперішній запас, бо від чотирьох до п'яти мільйонів фунтів річно.

Пивка покупила сіна фермерів буде мати великий шматок насіння, але департамент рільництва є того погляду, що відносно шматі ціни на насіння червоної конюшнини, порівнявши їх до ціни, яку зараз треба заплатити за насіння тимотки, єдиним способом запне насіння червоної конюшники вичерпати.

Більшість насіння червоної конюшнини в минулому році випродуковано в провінціях Онтаріо і Квебеку. Насіння є тверде і чисте. Більшість цього насіння закупили насіннові склади, але фермери у східній Онтаріо і Квебеку мають це

ОСТАТОЧНА СТАТИСТИКА ПШЕНИЧНОГО ВРОЖАЮ В АРГЕНТИНІ

Остаточні урядові підсумки єворічного врожаю в Аргентині показують, що збір пшениці буде там цього року менший, як був минулого. Коли в минулому році офіційний звіт в цій порі року показував, що Аргентина збрала 286 мільйонів 400 тисяч бушлів пшениці, то в цьому році, на підставі пшеничного урядового звіту, вона збрала лише 238 мільйонів 100 тисяч бушлів.

Річний звіт кажує, що єворічний збір різного іншого роду збіжжя є більший від минулорічного. Євогорічний збір вівса обчислено на 66 мільйонів 900 тисяч бушлів проти 57 мільйонів 500 тисяч бушлів в минулому році; збір ячменю становить 10 мільйонів 177 тисяч бушлів проти 35 мільйонів 175 тисяч бушлів в минулому році; жита випродуковано цього року 15 мільйонів 400 тисяч бушлів проти 14 мільйонів 265 тисяч бушлів в минулому році, а льону є 28 мільйонів 300 тисяч бушлів проти 57 мільйонів бушлів в минулому році.

Людейське тіло має в собі достить фосфору, щоб зробити з нього 800,000 сирітків старого формату з трьох таких сирітків можна вбити дорослу людину. Достить повалку кількість цього насіння на своїх руках. Від них можна його купити танше, як від насіннових складів.

За дальшими інформаціями в цій справі можна писати до: Dominion Department of Agriculture, Seed Branch, Ottawa.

Д. Я. Присташ.

